

ה"ת 42374/09/14 - רן מזרחי נגד משטרת ישראל/מדור תביעות פלילי ת"א

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ת 42374-09-14 מזרחי נ' משטרת ישראל/מדור תביעות פלילי ת"א

בפני	כב' השופטת יעל פרדלסקי
מבקש	רן מזרחי
נגד	משטרת ישראל/מדור תביעות פלילי ת"א
משיבה	

החלטה בענין הבקשה להחזרת תפוס

1. בפני בקשה להשיב למבקש כספים בסך 21,690 ₪ (להלן: "הכספים") שנתפסו בדירתו של המבקש בעת שנעצר ע"י המשטרה ביום 20.2.14 וזאת מכח סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] התשכ"ט-1969.
2. בבקשה טען המבקש כי מקור הכספים בהלוואה שלקח המבקש מהבנק עובר לחודש למעצרו ביום 20.2.14.
3. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הוגש כתב אישום כנגד המבקש ובמידה ויורשע המבקש, בכוונת המשיבה לבקש מבית משפט לחלט את הכספים.
4. בדיון שהתקיים במעמד ב"כ הצדדים ביום 5.10.14 חזר ב"כ המבקש על הבקשה, ציין כי אינו חולק על קיומם של ראיות לכאורה כנגד המבקש וטען כי נתפסו בביתו של המבקש הכספים + 290 דולר כאשר בידי המשיבה בנוסף לכספים, 290 דולר וערבות בנקאית על סך 10,000 ₪ שאותם הוא אינו מבקש להחזיר בשלב זה למבקש. עוד טען כי המבקש לקח הלוואה בסך 19,000 ₪ חודש עובר למעצרו ביום 20.2.14 וכן טען כי 2,750 ₪ הנוספים שנתפסו בביתו של המבקש, הינם כספים של שותפיו של המבקש לדירה בה נתפסו הכספים. מטרת התפיסה של הכספים אינה עונשית והמשיבה לא תוכל לבקש לחלט את הכספים בסיום ההליכים, שכן כתב האישום מיחס למבקש החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית בכמות סם מזערית. ב"כ המבקש הגיש מסמכים מהם עולה כי המבקש קיבל הלוואה מבנק לאומי בסך 19,000 ש"ח ביום 13.1.14 שהועברו לחשבונו של המבקש בבנק. בנוסף, הגיש תלושי שכר של המבקש.
5. ב"כ המשיבה הציג את תיק החקירה, התנגד לבקשה וטען כי בכוונת המשיבה לבקש לחלט את

הכספים. ביחס לטענות ב"כ המשיב ולמסמכים שהוגשו, טען ב"כ המשיבה שלא ניתן לטעון בעלמא שכספי ההלוואה שקיבל המבקש בסך 19,000 ₪ הוחזקו בדירת המבקש בעת שנעצר, כשלא הוצגו כל מסמכים המצביעים על תנועות בחשבונו של המבקש בבנק. בנוסף, טען שבכוונת המשיבה להגיש כתב אישום מתוקן על החזקת 29 כדורים שנתפסו בדירה של המבקש בעת שנעצר, לאחר שתקבל חוות דעת שמדובר בכדורי סם מסוכן.

6. דין והכרעה :

- א.** כנגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו ביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: "הפקודה") וביצוע עבירה של החזקת סם לצריכה עצמית עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) סיפא לפקודה.
- המשיבה הודיעה בכתב האישום כי תבקש לחלט 290 דולר, 10,000 ש"ח ו-21,690 ₪ רכוש ששימש את המבקש לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום.
- ב.** מעובדות כתב האישום עולה כי בדירתו של המבקש ברחוב רוטשילד בת"א, החזיק המבקש 3 כדורי סם מסוג MDMA לצריכתו העצמית ושלא כדין וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 3.5250 גרם שלא לצריכתו העצמית ושלא כדין.
- מאחר ואין חולק כי חלפו למעלה מ-6 חודשים מאז תפיסת הכספים ולא הוגש כתב אישום בגין החזקת כדורים נוספים החשודים כסמים מסוכנים, שנתפסו בדירתו של המבקש, אתעלם בדוני בבקשה, מדברי ב"כ המשיבה בדבר כוונת המשיבה להגיש כתב אישום מתוקן לאחר קבלת חוות דעת.
- ג.** בבש"פ 8353/09 **מגאליניק נ' מ"** פורסם ביום 26.11.09, נקבע שעל בית משפט בדונו בבקשה להחזרת תפוס לאחר הגשת כתב אישום, לדון בשאלות הבאות: 1. האם קיים יסוד סביר להרשעת המבקש? 2. האם יש יסוד סביר להניח כי הכספים שנתפשו נתנו כשכר בעד ביצוע העבירה? 3. האם קימת דרך חילופית להשיג את מטרת ההחזקה?
- ד.** לאחר שעיינתי בתיק החקירה ולאור הודעת ב"כ המבקש כי אינו חולק על קיומם של ראיות לכאורה כנגד המבקש, אני קובעת כי קיים יסוד סביר להרשעת המבקש בביצוע עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודה.
- ה.** עוד אני קובעת, כי לאור סעיף 1 לפקודה המגדיר עבירה של עסקת סמים וסעיף 7(א) + (ג) לפקודה הקובע לצידה של עבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עונש של 20 שנות מאסר, ניתן יהיה, מכח סעיף 36 א לפקודה במידה ויורשע המבקש בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית להכריז על המבקש סוחר סמים. כל הכספים, שאין חולק שנתפסו על ידי המשטרה, יראו כרכוש שהושג בעבירה של עסקת סמים, אלא אם יוכיח המבקש כי האמצעים להשגת הכספים, היו חוקיים או שהגיעו לידי לא מאוחר מ-8 שנים שקדמו ליום הגשת כתב האישום - (סעיף 31(6) לפקודה. בפסיקה נקבע כי הנטל להפרכת החזקה הקבועה בסעיף 31(6) לפקודה מוטל על המבקש ברמה של הטיית מאזן ההסתברויות לזכותו.

1. מעיון במסמכים שהגיש ב"כ המבקש ומעיון בתיק החקירה אני קובעת שלא ניתן לראות את המבקש כמי שנשא בנטל לסתירת החזקה הקבועה בסעיף 31 (6) לפקודה, שכן מעיון במסמכים שהגיש ב"כ המבקש עולה כי ההלוואה מבנק לאומי בסך 19,000 הועברה לחשבון הבנק של המבקש ב-14/1/14, כשלא הובאו בפני ראיות נוספות המצביעים כי המבקש משך את כספי ההלוואה במזומן מחשבון הבנק. בנוסף, אציין כי טענת המבקש בבקשה ובדיון שסך 19,000 ₪ מקורם בכספי הלוואה שלקח המבקש, הינם גרסה כבושה של המבקש שכן בחקירתו תחת אזהרה מיום 20.2.14 טען המבקש כי הכספים, בכסף ישראלי, שנתפסו בדירתו, למעט 2,700 ש"ח מקורם מהכנסות מעבודתו. למעלה מן הצורך, אציין כי מתלושי משכורת של המבקש שהוגשו לבית משפט, עולה שמדובר בשכר שנע ממאות שקלים ושלא עלה על כ- 5,000 ₪, כשלא הובאה כל ראיה ליכולת המבקש לצבור סכום העולה על 20,000 ₪.

לפיכך אני קובעת כי קיים יסוד סביר להניח כי הכספים הושגו בעבירה של עסקת סמים.

2. לאחר ששקלתי האם קיים אמצעי אשר יבטיח אפשרות חילוט עתידי, של הכספיים תוך פגיעה פחותה בזכות החוקתית של המבקש להנות מקניינו, כשלנגד עיני עמדת הפסיקה לפיה על בית משפט להבטיח כי הפגיעה בזכותו של המבקש לא תהא בלתי מידתית, מצאתי כי המבקש יוכל לקבל את הכספים כנגד הפקדת ערבות בנקאית בלתי מותנת, בסכום שווה ערך לכספים, לטובת אוצר המדינה וזאת כדי להבטיח שהמשיבה תוכל לבקש לחלט את הכספים בסיום ההליך בתיק נשוא כתב האישום.

מזכירות תשלוח החלטתי לצדדים.

ניתנה היום, י"ג תשרי תשע"ה, 07 אוקטובר 2014, בהעדר הצדדים.